

De dokkers en de werkers van gans Europa mobiliseren zich sinds jaren tegen de richtlijn Bolkenstein en voor de verdediging van hun job en de veiligheid op het werk. Men wil de dokkers vervangen door onderbetaalde en dubbel uitgebuide matrozen voor het laden en lossen in de havens. Deze richtlijn heeft alleen tot doel de winsten van de grote reders nog te verhogen, zonder ook maar het minste voordeel voor de niet-Europese matrozen, waarmee de dokkers trouwens solidair zijn.

De Europese dokkers hadden reeds een eerste overwinning behaald, wanneer het Parlement in 2003 een project inzake "openstellen voor de concurrentie" van de havendiensten heeft verworpen. Een nieuw project, "tweede dramatische versie van de havenrichtlijn" volgens Lloyd, werd aan het Europese Parlement voorgelegd en op 18 januari verworpen. Tien duizend dokkers van alle havens van Europa waren sinds maandag 16 opgekomen om tegen deze richtlijn te protesteren. Ze hebben dus nogmaals hun slag thuisgehaald. "Wij kregen een tweede mep" zegde Lamoureux, van de Europese Commissie van Transport. Dat zal echter de patroons en de Commissie niet verhinderen om een derde poging te doen. De dokkers strijden

niet alleen, zoals de Europese betoging van 19 maart 2004 in Brussel heeft getoond. Door een gecoördineerde strijd van solidariteit over de grenzen heen, hebben deze keer samen met de dokkers alle werkers een overwinning behaald. Na deze overwinning, heeft het Europese kapitaal een tegenaanval gedaan. Op basis van de "veiligheidswetten", enkele maanden geleden uitgedokterd ter gelegenheid van de opstand van de voorsteden, heeft de Franse politie de repressie losgelaten op de betoging van de dokkers in Straatsburg en heeft ze vervolgens negen Belgische dokkers, twee Fransen, een Spanjaard en een Nederlander aangehouden en geoordeeld in "onmiddellijke berechting" voor de correctionele rechtbank van Straatsburg, wegens

"schadeberokkening, geweld en weerstand aan ambtenaar". Een Belgische dokker kreeg vier maanden onvoorwaardelijke hechtenis met een jaar verbod van toegang tot het grondgebied. Een Spanjaard werd veroordeeld tot vijf maanden voorwaardelijk. Een Franse dokker uit Le Havre werd veroordeeld tot een maand voorwaardelijk, terwijl iemand uit Saint-Nazaire drie maanden onvoorwaardelijk heeft opgelopen. Alle werkers hebben genoten van de strijdvaardigheid van de Europese dokkers. Alle sectoren moeten zich nu op de verdediging van deze kameraden concentreren en hun onmiddellijke vrijlating en de beëindiging van elke gerechtelijke vervolging eisen. In België hebben we een groot voorbeeld gehad wanneer de patroons en de regering de

militanten van de grote strijd van de Forges de Clabecq hebben willen veroordelen. Een aanhoudende mobilisatie heeft tenslotte hun vrijspraak verkregen. Voor de dokkers van *gans* Europa, moeten we nu ook zo'n mobilisatie organiseren, over de grenzen heen natuurlijk. In het kielzog van het Comité Splintex, werd op zaterdag 21 januari 2006 in Brussel een Comité opgericht ter verdediging van *alle* Europese dokkers, vervolgd, gevangen gezet en veroordeeld na hun grote strijd. We eisen van de vakbonden een ruime mobilisatie ter verdediging van de dokkers. Zo zullen we de gemeenschappelijke unitaire strijd voortzetten. Het geld is nodig maar niet voldoende. De afdelingen in de ondernemingen moeten initiatieven nemen.

***Onmiddellijke vrijlating en vrijspraak van alle dokkers in de gevangenissen!
Stop de criminalisering van de vakbondsstrijd!***

ALLEN SAMEN, ALLEN SAMEN, MET DE DOKKERS, TEGEN HET EUROPA VAN HET KAPITAAL!

SOLIDARITEITSAVOND MET GEVANGEN GEZETTE DOKKERS

op maandag 6 februari om 19u30, Garcia Lorca, Voldersstraat (metro Anneessens),

met de film van Ken Loach *THE FLICKERING FLAME*

over de dokstaking in Liverpool van 1995-1997.

Het comite **FREE THE DOCKERS !**

vergadert elke maandag om 19u in café Greenwich,
Chartreuxstr. (metro Beurs).

Voor financiële steun: rekening 001-4518516-41
(vermelding Solidariteit Europese dokkers)